

робота «Складання загадок про олівець, ручку чи зошит». Завдання проводяться під музичний супровід – пісні Наталії Май «Школа».

Кожна тема починається із ранкової зустрічі і закінчується підсумком дня. Пропонуються й інші методи навчання: вступна бесіда, пояснювально-ілюстративний, метод словесної рефлексії (незакінчених речень), метод ілюстрації. Подані дидактичні ігри, естафети, вправи (Створення образу сучасного школяра). Для формування креативного мислення розроблено низку завдань: порівняй, узагальни, подумай, скажи свою думку («крісло автора»). Цікавим для учнів, на нашу думку, є дослідницький практикум. Зміст одного із них: вивчення спортивного майданчика, визначення форми, довжини та ширини спортивного майданчика. Флешмоби надають можливість першокласникам дізнатися про звичай і традиції нашого народу, символи. Наприклад, проведення флешмобу за піснею «Україна-вишиванка» познайомить їх із українською вишивкою, кольорами.

Різноманітні види діяльності тематичного інтеграційного навчання дозволяють зняти стомлюваність учнів, зменшує кількість предметів, показує світ учням у всьому його різноманітті та цілісності, формує творче мислення. Тематична інтеграція виконує людинознавчу, екологічну, комунікативну функції [3].

Отже, тематичні дні розроблено на основі інтеграції. Вчителю слід урахувати зміст тематичного тижня, предмет, матеріал підручника.

Список використаних джерел

1. Савченко О. Модернізація початкової освіти: діалог з В. О. Сухомлинським / О. Савченко // Початкова школа. – 2018. – №9. – С.1 – 6.
2. Тематичні дні у 1-му класі. I семестр. / авт.-упоряд. Н. А. Жиганюк, О. В. Кирилова, І. В. Кодола, О. В. Стеценко, О. П. Чорнобай, А. С. Яковенко. – Х.: Вид. група «Основа», 2018. – 142 с.
3. Методичні аспекти проведення тематичних днів в початковій школі [Електронний варіант]. Режим доступу: [<https://naurok.com.ua/metodichni-aspekti-provedennya-tematichnih-dniv-v-pochatkoviy-shkoli-1975.html>]. З екрану.

УДК 371.01

ГОЛОВАЧКО В.М.
Мукачівський державний університет, Україна

СУТНІСТЬ ДЕРЖАВНО-ГРОМАДСЬКОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

На сучасному етапі державотворення в умовах ринкової державної політики й економіки актуальною постає проблема пошуку ефективних технологій управління освітою та її закладами, зокрема ЗНЗ, створення демократичних стратегічних моделей управління на державному та регіональному рівнях, які б дозволяли максимально реалізувати фундаментальні європейські цінності, визначені Хартією прав і свобод громадян ЄС, такі як свобода, гідність, правова держава, демократія, громадянськість, справедливість, які характеризують фундаментальні, політичні, соціальні та культурні права і свободи особистості.

Ключовими напрямками державної освітньої політики мають стати, крім пошуку ефективних шляхів підвищення якості освітніх послуг, апробації та впровадження інноваційних педагогічних систем, модернізація змісту освіти і

розвиток державно-громадської моделі управління. Саме модель державно-громадського управління має забезпечити діалог між органами державного управління та органами громадського самоврядування, сприяти у встановленні динамічної рівноваги між державним регулюванням та процесами самоорганізації в освітніх закладах.

Основними завданнями державно-громадського управління ЗНЗ мають бути: реалізація законодавчо визначених прав учителів, учнів та їх батьків на участь в управлінні; застосування гуманістичних та демократичних форм і методів управління; задоволення потреб та інтересів учасників навчально-виховного процесу; розвиток узгоджувальних механізмів розв'язання протиріч і конфліктів між усіма суб'єктами взаємодії.

У дослідженні В. А. Грабовського зазначено, що поєднання державного й громадського управління в освіті створює державно-громадське управління, що наголошує пріоритет держави з обов'язковим урахуванням громадської думки. Роль державного управління в суспільному житті полягає в безперервному регулюванні динамічних процесів життєдіяльності суспільства в усіх його сферах [2, с.48].

На думку автора, державно-громадське управління освітою – це процес поєднання діяльності державних та суспільних суб'єктів управління в інтересах людини, соціуму, влади [2, с.87]. При цьому державно-громадське управління освітою визначається як інтеграція трьох напрямів роботи: демократизація діяльності органів державної влади й управління освітою; розвиток самоврядних асоціацій учасників освітньої діяльності (професійних асоціацій педагогів, органів учнівського й батьківського самоврядування всіх рівнів); організація громадських органів управління освітою, де представлено всі верстви населення [2, с.88].

М. С. Комарницький розглядає такі напрями розбудови державно-громадського управління, як відкритість й прозорість освітньої політики та інституційний розвиток. Він пропонує залучати громадськість до управління муніципальною освітньою системою, по-перше, на шкільному рівні; по-друге, при створенні локальних освітніх округів; по-третє, на міському рівні, створюючи батьківські асоціації, органи учнівського самоврядування, опікунсько-наглядові ради та інші інституції. Автор підкреслює необхідність довільного створення освітніх округів за ініціативою місцевої громади, що дасть змогу обраним представникам виходити із пропозиціями до управління освіти та інших місцевих структур щодо поліпшення навчання й виховання підростаючого покоління [4].

Г. А. Балихін зазначає, що розширення участі суспільства в управлінні освітою можна досягти шляхом створення: системи піклувальних рад (освітніх організацій, муніципалітетів тощо), закликаної підсилити увагу всього місцевого співтовариства до проблем розвитку та потреб освіти, забезпечити надходження до освітніх організацій додаткових ресурсів – фінансових, матеріальних, кадрових, їх ефективне використання й громадський контроль за діяльністю адміністрації; фондів підтримки освіти (освітніх організацій), акумулюючи засоби юридичних й фізичних осіб та спрямовуючи їх на вирішення конкретних проблем даної сфери; системи підтримки професійних співтовариств у сфері освіти й залучення їх до

вирішення питань освітньої тактики й стратегії на федеральному й регіональних рівнях; умов розвитку недержавного сектору в освіті; податкових умов для стимулювання різних форм самоорганізації населення й господарюючих суб'єктів на підтримку освіти [1].

Г. В. Єльнікова доводить, що залучення громадськості до прийняття управлінських рішень на різних щаблях управлінської вертикалі можна здійснити різними способами, і пропонує моделі державно-громадського управління [3].

Отже, державно-громадське управління в сучасній освіті передбачає узгоджену взаємодію між державою й громадою у вирішенні різноманітних питань освіти, пов'язаних з можливістю відповідально і результативно впливати на освітню політику, прийняття управлінських рішень, створення здорового соціального середовища для учнів та ін.

Список використаних джерел

1. Балыхин Г. А. Управление развитием образования: организационно-экономический аспект / Г. А. Балыхин. – М.: ЗАО «Изд-во «Экономика», 2003. – 428 с.
2. Грабовський В. А. Державно-громадське управління загальною середньою освітою на районному рівні : дис... канд. наук з держ. упр. : 25.00.02. – К., 2006. – 233 с.
3. Єльнікова Г. В. Теоретичні підходи до моделювання державно-громадського управління // Директор школи. – 2003. – № 40. – С. 10 – 11.
4. Хартія основних прав Європейського Союзу. [Електронний 194 ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_524 с.35.

УДК 373.3.016:74:745/749

ГОЛЯНИЧ А.І.,
МАЙБОРОДА І.Е.
Мукачівський державний університет, Україна

НАРОДНІ РЕМЕСЛА ЯК ЗАСІБ ТРУДОВОГО ТА ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Наш час несе новий виток розвитку в системі освіти та виховання, який відроджує цінність людини, утверджує духовні, морально-естетичні надбання національного характеру. Ідеалом виховання є національно свідомою людиною, з високими духовними якостями, патріотичними почуттями, яка є носієм кращих надбань національної та світової культур. Виховання та освіта мають сприяти розвитку творчо активної особистості, здатної сприймати прекрасне, гармонійне, досконале у житті, природі та мистецтві.

Особливе значення у процесі формування національної свідомості, естетичних смаків, засвоєння учнями особистісних цінностей і створення на основі цього конкретних переконань і поглядів має предмет «Трудове навчання», який знайомить учнів із виробництвом як складовою навколишнього середовища, із народними ремеслами і на цій основі впливає на їхній світогляд. Уроки трудового навчання мають різну спрямованість, але головна мета – розвиток особистості школяра, підготовка його до творчої діяльності в умовах ринкових відносин, тому що суспільству потрібна не просто індивідуальність, а творча особистість, здатна ставити і вирішувати соціально-важливі завдання. Досягнення цієї мети залежить від навчання, обсягу знань, їх



МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>